

[Indenrigsministeren.]

Bemærkninger, der ledsagede Forslaget ved dets Fremsættelse i Fjor, udtale, at det her foreliggende Forslag naturligvis er at opfatte som et Grundlag for Forhandling, til hvilken jeg tillader mig at indbyde det høje Tings Medlemmer. Men jeg mener ganske vist, at med de omfattende og talrige Spørgsmaal, som fremsattes i forrige Rigsdagssamling, og de — tør jeg nok sige — dybtgaaende Besvarelser af disse Spørgsmaal, som fra Ministeriets Side blev afgivet, synes det mig, at nu maa de teoretiske Overvejelsers og Undersøgelsers Tid, hvad denne Sag angaar, være forbi, saaledes at det kan blive muligt for ærede Medlemmer og for Partierne at tage principmæssig Stilling til Sagen. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov vedrørende Rentebevilinger*. Ved Lov af 14. Juli 1927 er der givet Indenrigsministeren Ret til at dispensere fra Bestemmelsen i tidligere Love om, at der ikke maa tages højere Rente end 6 pCt. af Laan mod Pant i fast Ejendom. Dispensationsretten for Ministeriet udløber med Udgangen af indeværende Kalenderaar, og Lovforslaget gaar derfor ud paa at søge denne Dispensationsret forlænget indtil Udgangen af Aaret 1930. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget.

Jeg kommer dernæst til *Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder*. Ved Lov af December 1927, er der givet Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til uden højere Myndigheds Samtykke at give Kommune-garanti for Laan til Grundforbedringsarbejder, og denne Adgang er til Stede indtil Udgangen af Aaret 1928. Indenrigsministeriet har søgt Oplysning om Betydningen af denne Lovgivning i Landets forskellige Amter, og det har vist sig, at i mange af disse har Loven kun haft meget ringe Betydning, medens den i andre Amter, og navnlig da i de vestjydske, er anvendt i et betydeligt Antal Tilfælde. Loven er hidtil gaaet ud paa, at Staten skal godtgøre Kommunerne Halvdelen af de Tab, de maatte lide ved at udstede saadanne Garantier, og denne Bestemmelse

er opretholdt i Forslaget. De Tab, der er lidt herved, er i Virkeligheden ogsaa minimale. I Finansaaret 1927—28 var Statens Tab 201 Kr., og i indeværende Finansaar indtil Dato er konstateret et Tab paa 183 Kr., altsaa Tab saa smaa, at de i Betragtning af den Betydning, som denne Lovgivning har haft i enkelte af Landets Egne, maa siges at være betydningsløse. Det er efter min Opfattelse ønskeligt, at denne Lovgivning forlænges, og det er ogsaa anbefalet af de paagældende Myndigheder. Her stilles derfor Forslag om, at Kommunerne bemyndiges til at yde saadan Garanti for Grundforbedringslaan uden højere Myndigheds Samtykke indtil Udgangen af 1929, og jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Forslag.

Jeg kommer dernæst til *Forslag til Lov om Hjælpekasser*. De Motiver, der ligger til Grund for det Lovforslag om Hjælpekasser, der i forrige Rigsdagssamling fremsattes for Folketinget, er stadig efter Regeringens Opfattelse lige afgørende. Jeg tillader mig derfor paa ny at fremsætte Lovforslaget for det høje Ting, idet jeg bemærker, at det paa saa godt som alle Punkter er i Overensstemmelse med det Forslag, som var til Behandling her i det høje Folketing i forrige Samling. Kun paa eet Punkt, nemlig i § 4, findes en Tilføjelse, som ganske vist ingeniunde er uvæsentlig. Denne Tilføjelse gaar ud paa, at naar en enlig Persons eller Familieforsørgers Erhvervsevne godtgøres at være væsentligt nedsat, kan der dispenseres fra Bestemmelsen om, at der, efter at Maksimalbeløbet er vedkommende udbetalt, skal gaa mindst 6 Maaneder, før han paa ny kan faa Hjælp af Hjælpekassen; endvidere kan der, hvis den vedkommende, hvis Erhvervsevne saaledes er nedsat, er flydt 60 Aar, ogsaa dispenseres fra den Maksimalydelse, som kan gives ham indenfor et Tidsrum af 1 Aar eller indenfor et Tidsrum af 24 Maaneder. Forudsætningen for, at Dispensation kan gives, er dog, at $\frac{3}{4}$ af Hjælpekassens Bestyrelses Medlemmer stemmer derfor, og at Kommunalbestyrelsen billiger, at Dispensation gives, i hvert enkelt Tilfælde; endelig er det naturligvis forudsat, at Kommunalbestyrelsen derved ikke overskrider det samlede Beløb, som den i Henhold til Loven faar Adgang